

BYUNGEN

Nr. 3

Sorø Akademi 1958

Pris: 15 øre.

Side 1. Forside	Side 7. Kap Franklin
Side 2. Annoncer	Side 8. Jazzclub
Side 3. Forord	Side 9. Holland
Side 4. Der er ikke plads	Side 10. Humor
Side 5. Distanceblenderen	Side 11. Kryds og Tværs
Side 6. Kap Franklin	Side 12. Annonce

D I X I	Vi mødes i
K O N F E K T U R E	<u>K I N O</u>
Husk! Toiletartikler køber man bedst hos H.A.HANSEN, A/S, SORØ	1. kl. betjening, 1. kl. va- rer fås hos byens bedste konditori (udsigt til torvet) COLDINGS CAFÉ CONDITORI Storgade Sorø
Det bedste uniformstøj fås hos J.M.PHLS EFTFLG. Storgade Sorø	Køb ure og briller hos FRED. JENSEN & SØN

<p>KJÆRGAARD TOILETARTIKLER.</p>	<p>I Svegaards Boghandel er I altid velkomne</p>
<p>Sorø Cykelimport Vedelsgade 1 Nye cykler og reparation Peter Christiansen</p>	<p>Chr. Soelberg & Søn Storgade Sorø.</p>
<p>Skomager ULLERUP bor Rolighed 18, og anbefaler sig med alt til faget hørende</p>	<p>Sorø Møbellager Reparation af lædervarer</p>
<p>Sorø Kiosk Tipsforhandler Storgade</p>	<p>"KLOSTERPORTEN" ønsker glædelig jul</p>
<p>Sorø Dampvaskeri Kemisk Tøjrenseri.</p>	<p>Stort udvalg i frugt og blomster "Dahlia", Storgade 33 Tlf. 318, S. Stubkjær</p>
<p>Folkevognen. Sorø Karosserifabrik</p>	<p>Aagaards Farvehandel. Kom indenfor og lad os vise Dem vort store udvalg! Torvet Sorø tlf. 281.</p>
<p>Den moderne herrefrisure AXELS FRISØRSALON Østergade 5, tlf. 120, Sorø.</p>	<p>CHR. WILLINGSHØJ Sorø tlf. 501</p>
<p>Chr. Jørgensen Foto og kino - specialforretning polyfoto - Sorø</p>	<p>Vi køber tøj hos H. Mortensen og Søn.</p>

Redaktør: Sten Helweg.

Medarbejdere: Peer Nørgaard, Henning Sørensen, Knud Pontoppidan og Erik Nordahl Svendsen.

Tryk: Duplikeringsbureauet, Elmevej 11, Roskilde.

Oplag: 225.

Årsabonnement: (7 numre) 75 øre.

EFTERTRYK UDEN KILDEANGIVELSE FORBUDT

FORORD

Vi har denne gang modtaget et indlæg fra Mitchew. Han skriver: Lad os få en sladrespalte og slet alt det aktuelle. Nuvel, dertil må vi sige, at vi er med på at lave en sladrespalte, men vi 5, der sidder i redaktionen kan ikke lave en sådan spalte, som interesserer hele mellemskolen, så må eleverne selv tage aktiv del i det og sende os alt, hvad de hører. Han skriver også: Hvorfor ikke lægge grunden til en mellemskoleforening? Siden du har så mange gode forslag Mitchew, hvorfor prøver du så ikke selv at føre dem ud i livet? Vi har desværre ikke tid til det, men "Byungen" skal yde dig alt den støtte, vi er i stand til! Mitchew skriver, at vi burde bringe Fred's program. Det er naturligvis meget godt, men folk har da sikkert tid til at smutte op på torvet og se, hvad der går på Fred's! Mon ikke?!?

Du skriver også, at det er dødmorsomt at vide, at hr. Worm viser film i festsalen. Det kunne dog være, at der var nogle, som sad hjemme og kedede sig og gerne ville se de films, som vises på skolen, tror du ikke? Mitchew skriver videre, at vi burde slette alt det jazzskidt og i stedet skrive noget om de nye plader. Hvis vi skal skrive noget om de nye plader, må det da også blive jazz, for du havde vel ikke tænkt dig, at vi skulle skrive om de nye schlagere og lignende, vel?

Vi er naturligvis glade for at høre din mening, og her har jeg prøvet at give dig svar på nogle af dine spørgsmål.

"Byungen" ønsker så sine læsere en god juleferie og et godt nytår.

GOD JUL !

Red.

Støt vore annoncører, de støtter os.....

Der er ikke plads

Det er i strøgombussen inde i storbyen hen imod aften en af dagene før jul. Mægtig trængsel. Fuldt inde i bussen. Fuldt på bagperronen. Kø nede på fortovet. Masen og skubben. Jeg er kommet på ved forrige stoppested. Det er altid en fidus at stå på ved det forrige stoppested, men selv dette kan være vanskeligt, og jeg er, temmelig forpustet, faldet ned på en plads mellem to fyldige damer, begge med pakker i tusindvis - mindst. Nu holder vi igen, og jeg begynder at kigge mig om og kigger nærmere på mine medpassagerer, der sidder, står og hænger rundt om mig så tæt som sild i en tønde og opdager til min store forbavselse at jeg kender en masse af dem, af udseende i hvert tilfælde.

Gamle bedstefar Sørensen - De ved ham fra Nr. 17 - han sidder der med tre børnebørn om sig. Han ser aldeles udaset ud, men ganske fornøjet. Han har overstået at være på juleudstilling med ungerne, og så har man vel nok grund til at være lidt glad for sig selv: Tre timer i trængsel og spektakel godt overstået. - Og der sidder nu to genbofruer, også med børn, men ikke spor fornøjede. I deres trætte øjne kan man læse, ganske tydeligt: Brune kager, vanillekranse, julegås, og bare jeg nu husker rødkålen! Og hvad med julegaver til Else i Aalborg? Og hvad er det nu, jeg har glemt?

Fuldmægtigens er der også, begge to. Han ser nærmest ar-

rig ud, og hun helt udslukt af træthed. Og en hel mængde andre fra nabolaget derhjemme. Rundt imellem skinner der rødt og hvidt af nissehuer og langt skæg. Tænk, kører de også i bus? Helt henne ved chaufføren sidder et par supermænd og ja så minsandten, der sidder Far til Fire med hele familien, Svikmøllen, Blæksprutten og lille Anders And. Og helt henne i en krog står to små forpjuskede juleengle, der ser ud som om de fryser. Sikke dog en trængsel, og hele tiden konduktørens: Vær venlig at gå længere frem i vognen.

Så endelig er alt optaget. Konduktøren slår skiltet ned og ringer afgang. Han har fået dem allesammen med. Nej, altså alligevel ikke alle. Jeg ser det nu, da vi begynder at køre der står een tilbage ved stoppestedet. Men hvad er nu det? Ham kender jeg jo. Det ansigt kan man aldrig glemme, om man blot en gang har set det. Det er Julen, Julen selv. Og nu kører vi fra ham. Der var ikke plads.

Mon han kommer med den næste bus? Jeg er bange for, at han ikke gør! Han duer nemlig ikke til at mase. Nu står jeg af ved næste stoppested og går tilbage til ham. Så har han en til at mase. For han skal med.

K. Keiding.

Distanceblænderen

Det kan ikke nytte at nægte, at Hansens vogn er meget flot. Den er vist omtrent den længste og dyreste, men forresten også den mest pralende, der findes her i landet, og som de dog havde glædet sig! Den skulle komme fra USA, og de talte ikke om andet i måneder, indtil den endelig stod der en dag. Og så oprandt den week-end, de ligeledes havde snakket så meget om, da vi skulle til Vendsyssel i den. På Grenaabåden kom Hansen op at skændes med en anden bilist der lukkede sin dør lidt vel langt op. Døren nåede måske den fine amerikanske bil - men også kun måske, for der var intet at se af mærker. Men Hansen blev desværre meget vred alligevel.

I en lidt knarvorn stemning kørte vi gennem Djursland, og den nybagte bilejer mente ikke at vognen havde godt af at køre under 140, hvilket beklageligvis medførte, at en politipatroljevogn løb os op og stak "slikkepinden med "stop" ud for næsen af os. Det var vist ikke så meget det, at vi blev standset af politiet. Det var mere det, at den forb.... politivogn var i stand til at indhente den store amerikaner, som hensatte vor chauffør i et yderst slet lune, der atter fik ham til at sige noget til betjentene, han ikke skulle have sagt. Hvilket igen bevirkede, at han blev noteret af de to ellers så joviale fyre.

Vi havde faktisk ikke flere kontroverser med andre folk på turen. Vi gled gennem det store slåede jyske landskab uden at få tid til at se det, for vi skulle jo lade den rende. Radioen i vognen var tilfældigvis den bedste, som overhovedet laves i hele verden, så den måtte naturligvis gå for fuldt drøn, hvorfor ingen samtale var mulig, men vi nåede til gengæld meget hurtigt frem til vore venner på gården langt oppe nord for Limfjorden. Nu er vendelboerne ikke nemme at imponere, og det irriterede vist nok Hansen lidt, at gårdmanden trak en smule på smilebåndet, da den stolte bilejer demonstrerede alle duppeditterne og hele det automatiske udstyr etc., etc. Vi havde et farligt mas med at få to traktorer ud af laden, så det lange uhyre kunne komme i hus om natten, men til gengæld så vi hen til en udflugt næste dag: Vi kunne da køre til Hanstholm eller til Bulbjerg der var muligheder nok.

Forts. i næste nummer.
C.

Annonce.

Stor islandsk sweater til salg. Næsten ny (købt i efterårsferien).

Henvendelse: Sten Helweg,
Kammer 9, hovedbygningen.

Hockeyskøjter nr. 43 eller 44 købes.
Peer Nørgaard, 4b.

Kap Franklin (2)

Da Foot og jeg vågnede søn-ter den lifflige musik fra en dag formiddag, var vejret fint. Vi tilberedte og spiste vor morgenmad, der bestod af havregrød efterfulgt af kaffe og knækbrød med smør og honning. Derefter gik vi de ca. 100 m ned til strandbredden, hvor vi satte os på et stykke drivtømmer. Der lå mange større og mindre træstammer, som alle måtte være kommet drivende over Ishavet fra Sibiriens endeløse skove.

I løbet af natten var storisen kommet nærmere ind og dækkede nu hele havet til venstre for os, mens det mod vest ind i bugten var næsten isfrit og lå fuldstændig blankt og skinnede med en ejendommelig blygrå glans. De vældige ispaladser, der lå spredt ud over bugten, spejlede deres tinder i overfladen. Nu og da lød langt ude fra bugten det gennemtrængende skrig fra en islom - eller var alt stille. Den store stilhed var betagende, men virkede dystert.

Himlen var let overskyet, men skyerne lå højt over bjergtoppene - fint flyvevejr! Og Foot og jeg blev enige om, at hvis der ikke var hændt en ulykke for vore venner, ville Hoben snart komme nordfra for at hente os, og var der hændt dem en ulykke, måtte det andet fly inden længe komme syd fra, fra Ellasø, på eftersøgning.

Vi rejste os og gik en lille tur, satte os igen og ventede, hele tiden lyttende ef-

ter den lifflige musik fra en ene time gik efter den anden, og der kom ingen Norsemann - og som timerne gik, ebbede håbet ud. Men imod aften kom der pludselig et vindpust, der i løbet af kort tid blev til en regulær storm. Tunge grå skyer kom jagende lavt ned mellem fjeldene, og havet blev pisket til skum. Det ene isfjeld efter det andet kom ud af balance og væltede drønende rundt i det oprørte hav, idet det stadig brækkede i mindre stykker. Foot og jeg så på hinanden uden at sige noget. Ord var her overflødige. Vi havde begge været længe nok i Grønland til at vide at flyvning nu var udelukket foreløbig. Vi vidste intet om vore venners skæbne og havde kun én ting at gøre: vi måtte hjælpe os selv.

Vi gik derfor tilbage til vort telt og undersøgte, hvor meget proviant, vi havde. Der viste sig at være nok til en god uges tid. Derimod gjorde vi den kedelige opdagelse, at vi kun havde en lille sjat petroleum på bunden af en dunk. Vi ville altså ikke kunne til lade os at bruge primussen til opvarmning af teltet, og snart ville vi heller ikke kunne forlyste os med varm havregrød, kaffe eller te.

Søndag aften gik vi tidligt i vore soveposer efter at have spist et solidt måltid varm mad, bestående af suppe, oksekød og knækbrød.

Foot havde et spil kort, og vi spillede kanasta et par timer, hvorefter vi lagde os til at sove.

Mandag morgen var vejret stadigvæk elendigt. Der var faldet sne på bjergene, der nu var hvide helt til grunden. Vi besluttede at gøre en rekognosceringstur langs kysten mod vest hvor vi ventede at træffe på en norsk fangsthytte (langs store dele af den nordøstgrønlandske kyst ligger med ca. en dagsrejse mellemrum små primitive fangsthytter, 2x2 m.) En del af disse hytter er provianterede af den danske slædepatrulje eller af norske fangstmænd, og vi ønskede nu at undersøge mulighederne for at skaffe mere proviant, hvis vort ufrivillige ophold ved Kap Franklin skulle komme til at strække sig over længere tid.

Da vi havde gået en times tid, fik vi gennem det lette snefog øje på noget mørkt tæt foran os. Vi var straks klare over, at det var den ventede hytte og løb hurtigt hen imod den. Men pludselig stoppede vi op! Hvad var nu det! Døren var væltet ind i hytten, og det lille vindue var væk. Vi fattede hurtigt mistanke - og fik visshed, idet vi bemærkede en tot hvide hår på et rustent søm i dørkarmen: en isbjørn havde været på besøg, sporene var tydelige. Hele hytten var gennemrodet, ovnen var væltet og proviantkasserne var smadret, konserverdåser, tændstikker, toilet-papir o.s.v. flød overalt. De fleste dåser havde den nederdrægtige bjørn åbnet med tæ-

derne og slikket rene med tungen. Det eneste af værdi, vi fandt, var en dåse gule ærter, en dåse smør og - takket være isbjørnes afsky for stærke drikke - en dunk petroleum. Isbjørne er som andre bjørne meget nysgerrige, og alt var undersøgt. Til sidst havde bæstet forladt hytten gennem vinduet, idet den havde taget sprossen og det hele med sig.

Vi havde nu forøget vore beholdninger med et godt måltid mad og 20 liter petroleum. Men samtidig havde en ny ubehagelig tanke fæstnet sig i vor bevidsthed: hvis der den ene nat kunne komme en bjørn til den norske fangsthytte, kunne den senere komme til vort telt. Lauge Koch havde engang fortalt om en bjørn, der var gået ind og havde raseret teltet for nogle geologer, ganske vist mens ingen var hjemme.

Den kommende nat lagde vi en avis og en æske tændstikker imellem os. Hvis der kom bjørn, ville vi skræmme den væk med ild. Riflen var hos Ole og Mervyn - men hvor var Ole og Mervyn? Det var nu mere end to døgn siden, de forlod os.

Hvis du vil vide mere om, hvordan begivenhederne udviklede sig ved Kap Franklin, kan du læse videre i næste nummer af "Byungen".

W.

JAZZCLUB.

Lørdag d. 29. november åbnede King Olivers Jazzclub i Sorø på hotel Klubben. Bestyrelsen havde skaffet hele 4 orkestre, blandt andet River-town Jazzband. Det er vældig fint, når man tænker på, at bestyrelsen kun havde haft en lille uge at forberede sig i. Allerede den første aften blev der indmeldt ca. 250 og fra Ringsted Jazzclub, Storyville, kom der omkring 30.

Lokalet var vældig hyggeligt indrettet, rundt på bordene var der vinflasker med levende lys i, og orkesteret, som spillede oppe på scenen, blev belyst af røde projektører. Stemningen var meget høj (der blev kun skænket sodavand). Desværre er det blevet forbudt akademisterne at gå i jazzclub, men jeg håber, at der kan komme en overenskomst i stand med rektor.

PONT.

Skolekomedien.

Den 12., 13. og 14. december opførte 2.g "Escapade", et lystspil i 3 akter af Roger Mac Dougall. Hovedpersonerne var Jette Dahl, Iver Christiansen, Knud Sch. Jensen og Peder Teusch.

Stykket blev i og for sig spillet godt, men for 1. og

2. mellem var det svært at forstå handlingen. Selvfølgelig er det også svært at vælge et stykke, som interesserer både 1. mellem og 3.g.

Vi ønsker hr. Goeskjær tillykke med den fine instruktion.

Nedbukanezer.

<p>V. NEERGAARD-JACOBSEN sold Storgade 7.</p>	<p>Det største udvalg i toiletartikler. SORØ MATERIALHANDEL Erik Larsen.</p>
<p>Glarmester JØRN POULSEN tlf. Sorø 219.</p>	<p>Schou, Absalonsgade Største udvalg i toiletartikler!</p>
<p>Julegaveideer! KUNSTBODEN - Sorø</p>	<p>Ure og briller Frederik Lange & Søn Storgade Sorø</p>
<p>KONTANTFORRETNINGEN A/S J.P. Nielsen Sorø</p>	<p>. Hørt i en time. Ja, jeg vil ikke have det. I skal holde mund, når I ikke siger noget!</p>

HOLLAND.

Efter de få triumfer i Niij- megen nåede vi omsider Amster- dam. Turen gennem Holland var ikke uden evne, og vi sang og komponerede (med Erik i spid- sen) de mærkværdigste sange. I Holland har de den mærkelige ide at spille på firkantede baner, hvilket vi brokkede os no- get over, for en masse af de dejlige danske seksere havde svært ved at tælle i Hollands regnskabsbøger. Formiddagen be- drev vi med at spille fodbold og indkøb af Coca Cola. Vi var lovet en tur på Amsterdams kanaler, og den opnåede vi omsi- der. Hele banden blev stuvet ned i en af de dertil indrette- de skibe, og så fik vi en sejl- tur på de hollandske vande. Vi havde en guide med ombord, som kunne tale engelsk, tysk, fransk, spansk, italiensk og svensk men ikke dansk. På sejlturen i kana- lerne så vi blandt andet Amster- dams smalleste hus, som var godt 2 meter bredt. Vi kom også ud i Amsterdams havn, hvor guiden fortalte, at det var Europas 4. største havn. Nå, men efter den lille udflugt blev vi kørt ud til retterstedet, hvor vi skulle spille mod A.C.C. Der var det herligste anlæg man kunne tænke sig med et græsteppe næsten li- ge så blødt som Georgs sovepose. Hollænderne kom først til pinde- ne, og de viste os, hvordan cri- cket skal spilles. Anført et 14 årigt 1. divisionsholdgærde hu- serede de skrækkeligt, så Kofoed og co. ikke rigtig kunne folde sig ud. Pludselig tog fanden ved Niels Ove, og med et hyl sendte

han på et indstik bolden lige i pindene. Dette kunne hol- lænderne ikke rigtig klare, og de begyndte pludselig at hakke i det. Efter kampen bildte Erik hollænderne ind, at sådan gjorde man i Danmark når det kneb. Nu blev det vo- res tur at komme til gærdet, og det gik ikke så godt, for de andre bowlede slow. En gammel cricketregel siger, at når et gærde ikke kan klare sig, begynder det at hakke. Muxoll var den eneste der battede ordentlig, Nørgaard gik på første bold. I anden halvleg viste de os, hvordan man spiller golf. Deres åb- ningsgærde spillede i fine- ste golfstil, og vores long- fields bestilte ikke andet end at markere grænse. Omsi- der ordnede Nupper ham, og idyllen var genoprettet. Vi fik nu den resterende tid til at lave så og så mange points, og den klarede vore fire første gærder. Så vi vandt altså vor første kamp i Holland med syv stående gærder. Hurra. Der var også ung romantik med i billedet. Muxoll havde under kampen få- et oprettet en fin kontakt med en hund, der havde en yndig pige i snor. Hunden var pigens, og pigen var den hollandske anførers søster. Erik inviterede hende ud om aftenen, og hele banden skul- le ud og se Amsterdams paral- lel til Nyhavn. Det første vi så, var en bule, der hed: Kap Horn, en del følte . . . plud- selig blev . . . f. n. n. Rettet.

HUMOR!!!!!!!!

Hørt i en geometritime:
Skal den linie, du vil tegne,
være vilkårlig eller tilfældig?

En elev blev spurgt af en lærer, hvem han helst ville være, Shakespeare eller Chaplin. Chaplin svarede drengen. Hvorfor det, spurgte læreren. Jo, for Chaplin er ikke død endnu.

En gammel skotte besøgte sin datterdatter i Glasgow. Vil du have kaffe, spurgte hun den gamle. Nej tak, ingen kaffe. En kop te da? Nej tak, ingen te. Whisky soda? spurgte hun smilende. Ingen sodavand, svarede den gamle.

Pontoppidan ligger flad af grin hen over bordet. Hr. Molde pædagogisk: I må gerne le i mine timer, men I må bare ikke grine af mig.

En lille skottedreng fik af sin far besked på at slibe grammofonstifterne på naboens trappe, ikke på deres egen!

Hørt i en time:

Hvad kan ordet Hane omdannes til foruden høne?

En elev: Kyllinger!!

Har du gode tænder, bedstefar?

Jeg har overhovedet ingen tænder mere.

Ikke en eneste?

Nej.

Så hold lige mit smørrebrød.

I skrivetimen:

Eleven kommer op og får mg+, men gør naturligvis straks vrøvl.

Læreren: Ja, hvis du ikke kan se, hvad der er i vejen, så skal jeg hurtigt finde ud af det.

En skotte lå for døden, men kom så meget til sig selv, at han kunne mærke en liflig duft af kød og budning.

Merry, sagde han svagt, jeg kunne godt tænke mig et stykke af det, du laver i køkkenet.

Ikke tale om, svarede hun, det er til begravelsen.

Og så var der skotten, der sagde til sin søn, at der ikke var nogen grund til at gå i cirkus og se en tiger. Han kunne bare tage et forstørrelsesglas og se på katten.

KRYDSORD

Skal være redaktionen i hænde senest d. 17. januar. Red.

1	2		3	4	5		6	7	8
9			10				11		
12			13						
			14				15		16
17	18	19			20				
	21						22		
23			24			25	26		
		27			28				
29	30		31			32		33	
34									

Vandret: 1. ret. 9. all right. 10. sanseorgan. 11. velhavende.
 12. Rolf Jensen. 13. intriger. 14. General Motors. 15. voka-
 ler. 17. sjunger. 21. bagepulver. 22. all right. 23. vand
 ved + 2 grader. 24. støvfang. 25. mejeriprodukter. 27. øhav
 bagfra. 29. biord. 31. køreplan. 34. pynt.

Lodret: 1. bindeord. 2. alfabetisk rækkefølge bagfra. 3. som-
 mērfugl. 4. pynt. 5. talord. 6. spurvogn. 7. stat. 8. to ens
 16. flytte i et træk (i skak). 18. det modsatte af lands.
 19. to ens. 20. engelsk titel. 22. roman. 23. bibelnavn.
 26. stud. 28. verdenshjørne. 30. øjeblikkelig. 32. gud.
 33. Thorkild Svensson.

Byens største udvalg finder De hos

ORLA NIELSEN

Uniformer.

Står De og skal have ny uniform, bør De gå til ORLA NIELSEN. Gennem mere end 50 år har vi leveret til so- ranere og har som følge deraf gennem tiderne høstet store erfaringer til denne specielle kvalitet og for- arbejdnng.

Idag kan vi tilbyde varer, der er uovertrufne i kvali- tet og slidstyrke, stof der ikke nemt bliver blankt, og som virkelig holder pres - kort sagt den rigtige KVALITET til akademi-uniformer.

Prisen er:

268 - 278 - 298 kr.

Uniformsfrakker.

Enten det skal være poplin-gabardine eller ulsters, vil De hos os finde varen, De søger.

Priserne er:

68 - 82 - 104 - 178 - 208 kr.

Vi har også det rigtige halstørklæde hjemme i den læk- re patentstrikkede kvalitet.

kr. 10⁸⁵ - 14⁵⁰ - 17⁵⁰

Vinterhuer i bedste udførelse kr. 17⁸⁵

BLAZERMARKER kr. 10⁰⁰

GÅ TIL AKADEMISTERNES FORRETNING

ORLA NIELSEN

HERRE- og DRENGEEKVIPERING

Telf. 258

Sorø

Telf. 258